

Startside&gt;Anlæggelse af retssag&gt;Det Europæiske Civilretlige Atlas&gt;Småkrav

Småkrav

Ungarn

**Artikel 25, stk. 1, litra a), kompetente retter**

I henhold til § 599 i lov nr. CXXX af 2016 om *den civile retsplejelov* (*a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény*, herefter "den civile retsplejelov") har de lokale domstole på det sted, hvor distriktsdomstolen er beliggende (*törvényszék székhelyén működő járásbíróság*), og i Budapest Budas centrale distriktsdomstol (*Budai Központi Kerületi Bíróság*) enekompetence i sager vedrørende den europæiske småkravsprocedure.

**Artikel 25, stk. 1, litra b), kommunikationsmidler**

For så vidt angår procedurans indledning fastsættes det i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 861/2007 af 11. juli 2007 om *indførelse af en europæisk småkravsprocedure* (herefter "forordningen"), at fordringshaveren indleder den europæiske småkravsprocedure ved at udfylde anmodningsformular A i bilag I til forordningen og indgive den til den kompetente ret direkte eller pr. brev eller ved anvendelse af ethvert andet kommunikationsmiddel, som f.eks. fax eller e-mail, eller en hvilken som helst anden elektronisk teknologi, der accepteres af den medlemsstat, hvor proceduren indledes (forordningens artikel 4, stk. 1).

Det fremgår af forordningens bestemmelser, at anmodningen skal indgives skriftligt. Når anmodningsformular A er udfyldt, kan den indleveres til retten, sendes til retten med posten eller overføres elektronisk, som forklaret i afsnittet om artikel 25, stk. 1, litra d).

Den civile retsplejelovs § 600, stk. 1, fastsætter desuden, at den anmodende part ligeledes kan indgive anmodningen mundtligt ved den kompetente lokale domstol, som så registrerer anmodningen ved anvendelse af den relevante formular. Denne bestemmelse er i overensstemmelse med forordningens artikel 11, i henhold til hvilken parterne kan få praktisk bistand til at udfylde formularerne.

**Artikel 25, stk. 1, litra c), myndigheder og organisationer, der yder praktisk bistand**

I henhold til § 6 i justitsministerens bekendtgørelse nr. 14/2002 af 1. juli 2002 om *reglerne om domstolenes forvaltning* (herefter "bekendtgørelsen om domstolenes forvaltning") er kontoret åbent for offentligheden alle hverdage, og åbningstiderne fastsættes af retspræsidenten eller — for så vidt angår de lokale domstole — af præsidenten for distriktsdomstolen. Der skal anbringes en informationstavle på et tilgængeligt sted i retsbygningen, som skal angive åbningstiderne, hvor og hvornår borgerne kan indgive deres anmodninger eller klager, hvornår og hos hvem de kan indhente oplysninger, hvem der er bemyndiget til at modtage et bestemt dokument og på hvilket tidspunkt og i hvilket lokale, og hvoraf det skal fremgå, at alle dokumenter ligeledes kan lægges i en brevkasse i retsbygningen. Retten kan ligeledes afgive oplysninger elektronisk og offentliggøre dem på internettet.

I henhold til ovennævnte bekendtgørelse fra justitsministeren yder domstolene praktisk bistand i åbningstiderne, og der findes yderligere oplysninger på webstedet <http://www.birosag.hu/>.

I henhold til lov nr. LXXX af 2003 om *juridisk bistand* (herefter "loven om juridisk bistand") kan de juridiske rådgivere bl.a. tilbyde borgerne juridisk rådgivning eller udarbejde retsakter eller andre dokumenter. Staten afholder eller forudbetaler de hermed forbundne honorarer og udgifter, som er fastsat ved lov, på borgernes vegne. Borgeren kan modtage denne bistand, hvis han har behov for juridisk rådgivning for at kende sine proceduremæssige rettigheder og forpligtelser, eller hvis han skal udarbejde et dokument for senere at afgive en erklæring i retten, og hvis han tilhører den kategori af personer, der er omfattet af § 4-9 i loven om juridisk bistand, og hans indtægt ikke overstiger det i disse paragraffer anførte beløb, og han ikke er omfattet af nogen af de i § 10 i loven om juridisk bistand nævnte udelukkelsesgrunde.

Hvis der allerede verserer en sag, sikrer staten i medfør af § 11, stk. 1, i loven om juridisk bistand, at sagsøgeren, sagsøgte, intervenienten (person, som er admitteret til at indtræde i sagen), den interesserede part, den anmodende part og den anmodede part repræsenteres ved en advokat, og den afholder eller forudbetaler de hermed forbundne omkostninger på den pågældende parts vegne i henhold til ovenstående bestemmelser. Ud over betingelserne i loven om juridisk bistand anses en person ligeledes for at være berettiget til juridisk bistand, når vedkommende modtager retshjælp. Borgeren kan modtage bistand, hvis han ikke alene er i stand til at varetage sine interesser i retssagen og til effektivt at håndhæve sine proceduremæssige rettigheder som følge af manglende juridisk kendskab eller sagens kompleksitet.

**Artikel 25, stk. 1, litra d), elektroniske forkyndelses- og kommunikationsmidler og midler til tilkendegivelse af accept**

Forordningens artikel 13 indeholder regler om forkyndelse af dokumenter og andre former for skriftlig kommunikation.

For at sikre, at der i retssager så vidt muligt kommunikeres med retten elektronisk, er det i henhold til den civile retsplejelov enten muligt eller obligatorisk at kommunikere elektronisk med retten. Ifølge reglerne i den civile retsplejelov og i overensstemmelse med bestemmelserne under litra e) kan parten eller dennes repræsentant vælge at kommunikere elektronisk — og i tilfælde, hvor elektronisk kommunikation er obligatorisk, skal de kommunikere elektronisk — med retten i retssagen (herefter under ét "den person, der kommunikerer elektronisk").

Den person, der kommunikerer elektronisk, indsender anmodningen og alle andre dokumenter og dokumentbeviser til retten via hjælpetjenesten til indgivelse af formularer (ved at udfylde de elektroniske formularer i overensstemmelse med de tekniske specifikationer og samtidig lade sig identificere elektronisk).

Den elektroniske kommunikation med domstolene sker via tre kommunikationskanaler:

— via den lagringsplads, der er forbundet med registrering i det centrale personregister (*Központi Ügyfél-regisztrációs Nyilvántartás, KÜNY*) (lagringsplads, som udgør en sikker forkyndelsesadresse og stilles til rådighed for borgerne med henblik på deres personlige administrative henvendelser — den tidligere kundegateway (*Ügyfélkapu*))

— via den administrative lagringsplads (*Hivatali tárhely*) (lagringsplads, som stilles til rådighed for de administrative myndigheder og bruges til elektronisk kommunikation)

— via virksomhedsskranken (*Cégkapu*) (lagringsplads, som stilles til rådighed for økonomiske aktører, advokater, europæiske jurister og patentadvokater, og som udgør en sikker forkyndelsesadresse).

En fysisk person kan anmode om registrering i det centrale personregister (*Központi Ügyfél-regisztrációs Nyilvántartás, KÜNY*) ved registreringsmyndigheden (en statslig myndigheds kontorer, civilstandsregistret, skatteforvaltningens kontorer, diplomatiske repræsentationer, visse postkontorer) eller elektronisk, hvis vedkommende er i besiddelse af et gyldigt ID-kort udstedt efter den 1. januar 2016. Ved personlig registrering skal der bruges en form for officiel ID (ID-kort, pas, kørekort) og en e-mail-adresse. Udenlandske statsborgere, som ikke er underlagt registrering i registret for personoplysninger og bopælsadresser, identificeres ved hjælp af et pas eller en ungarsk opholdstilladelse. Statsborgere i EØS-medlemsstater, som ikke er underlagt registrering i registret for personoplysninger og bopælsadresser, identificeres ved hjælp af et pas eller et andet identifikationsdokument. Ved

registrering skal den pågældende kunne dokumentere sin identitet og ved sin underskrift acceptere, at hans oplysninger behandles. Derefter kontrollerer centralkontoret de afgivne oplysninger i registret for personoplysninger og bopælsadresser (eller når der er tale om udlændinge, som ikke er indført heri, i udlændingeregistret). Ud over disse oplysninger skal der registreres et unikt brugernavn og en e-mail-adresse, hvor den fysiske person modtager den unikke kode, der skal bruges til at logge på første gang.

For både virksomhedsskranken (*Cégkapu*) og den administrative lagringsplads (*Hivatali tárhely*) gælder det, at brugerne skal have en særlig ret til at bruge dem. **Den administrative lagringsplads** kan bruges af de organisationer, der er tilkøbt det centrale system. **Virksomhedsskranken** kan anvendes af de økonomiske aktører og retlige repræsentanter.

Hvis formanden for den nationale domstolsstyrelse (*Országos Bírószági Hivatal*, herefter "OBH") har oprettet en formular til indgivelse af en given anmodning, skal den person, der kommunikerer elektronisk, indgive anmodningen på den dertil oprettede **formular**. Hvis ikke der er oprettet en formular, skal den person, der kommunikerer elektronisk, indgive anmodningen og dens bilag i et af de formater, som formanden for OBH har godkendt, og som er offentliggjort på domstolens centrale websted (<http://www.birosag.hu/>). Hvis man vil downloade formularerne, skal man installere rammeprogrammet til udfyldelse af formularer (*Általános Nyomtatványkitöltő Keretprogram, ÁNYK*) og vedhæfte elektroniske dokumenter. Anmodningen og dens bilag skal forsynes med en elektronisk signatur eller bekræftes ved anvendelse af en identifikationsbaseret dokumentautentificeringstjeneste (AVDH), inden de sendes til retten. I den praktiske vejledning på domstolens centrale websted kan man finde hjælp til at udfylde formularen. Hvis ikke det indgivne dokument opfylder IT-kravene, sendes der under indgivelsesprocessen en meddelelse direkte til den person, der kommunikerer elektronisk. Hvis det dokument, der indgives af den person, der kommunikerer elektronisk, opfylder IT-kravene, modtager den person, der kommunikerer elektronisk, en **bekræftelse af modtagelsen** via forkyndelsessystemet, og det indgivne dokument anses for modtaget af retten på den dato og det tidspunkt, der er anført på modtagelsesbeviset. Retten sender via forkyndelsessystemet en automatisk **modtagelsesbekræftelse** for det indgivne dokument til den person, der kommunikerer elektronisk (§ 75/C i bekendtgørelsen om domstolens sagsforvaltning).

Den person, der kommunikerer elektronisk, modtager på sin e-mail-adresse en meddelelse om, at vedkommende har fået forkyndt et dokument, som han kan modtage ved at åbne linket til det pågældende dokument. Når linket åbnes, genereres der et **elektronisk modtagelsesbevis** med navnet på afsender og modtager, sagsnummeret og datoen for dokumentets modtagelse, som både sendes til retten og til den person, der kommunikerer elektronisk. Det elektroniske modtagelsesbevis og postens modtagelsesbevis som omhandlet i den civile retsplejelov svarer til det modtagelsesbevis, der er nævnt i forordningens artikel 13, stk. 1. Hvis det af forkyndelsessystemet fremgår, at dokumentet ikke er modtaget trods fremsendelse af to underretninger herom, anses dokumentet for at være forkyndt på den femte hverdag efter datoen for den anden underretning.

#### **Artikel 25, stk. 1, litra e), personer eller erhverv, der er forpligtede til at acceptere forkyndelse af dokumenter eller øvrig skriftlig kommunikation ved brug af elektroniske midler**

Forordningens artikel 13 indeholder regler om forkyndelse af dokumenter og anden skriftlig kommunikation.

For at sikre, at der i retssager så vidt muligt kommunikerer med retten elektronisk, er det i henhold til den civile retsplejelov enten muligt eller obligatorisk at kommunikere elektronisk med retten.

I henhold til henvisningsbestemmelsen i § 608 i den civile retsplejelov er de kategorier af personer, der er forpligtet til at kommunikere elektronisk, fastsat ved lov nr. CCXXII af 2015 om *generelle regler vedrørende elektroniske procedurer og tillidstjenester* (herefter "loven om elektroniske procedurer").

I henhold til § 9, stk. 1, i loven om elektroniske procedurer er følgende forpligtet til at kommunikere elektronisk, medmindre en lov eller international aftale bestemmer andet på grundlag af en forpligtelse i en international aftale:

a) som kunder:

aa) økonomiske enheder

ab) staten

ac) lokale myndigheder

ad) budgetinstanser

ae) offentlige anklagere

af) notarer

ag) offentlige myndigheder

ah) andre forvaltningsmyndigheder, som ikke er omfattet af litra ac)-ag), og

b) kundernes retlige repræsentanter.

I henhold til § 608, stk. 2, og § 75, stk. 1, i den civile retsplejelov opfattes følgende som retlige repræsentanter:

a) advokater og advokatfirmaer

b) advokatsamfundets juridiske rådgivere inden for de områder, der er fastsat ved loven om advokatvirksomhed

c) dommere og justitssekretærer, som er bemyndiget til at repræsentere juridiske personer i retten

d) anklagere, som er bemyndiget til at repræsentere anklagemyndigheden

e) advokatfuldmægtige og refererende advokater (hvis de har tilladelse til at handle inden for rammerne af en retssag på grundlag af den civile retsplejelov) og

f) alle andre ved lov angivne personer.

#### **Artikel 25, stk. 1, litra f), retsafgifter og betalingsmetoder**

I enhver retssag (uanset om den er anlagt på papir eller elektronisk) kan den part, der indleder sagen, i henhold til § 74, stk. 1, i lov nr. XCIII af 1990 om *retsafgifter* (herefter "loven om retsafgifter") — efter eget valg og for så vidt de tekniske forhold tillader det — betale retsafgifterne, ikke i form af et stempelmærke, men elektronisk via det elektroniske system for betaling og afvikling (*elektronikus fizetési és elszámolási rendszer*, herefter EFER). EFER er en central elektronisk betalingstjeneste (med et tilknyttet system for afvikling), som gør det muligt for kunderne at opfylde deres betalingsforpligtelser i forbindelse med deres elektroniske administrative henvendelser over for de organer, der forestår den elektroniske administration, enten elektronisk, med et bankkort, et virtuelt bankkort eller via en onlinebank.

Generelt beløber retsafgifterne sig til 6 % af værdien af sagens genstand i tvistemål og 3 % af værdien af sagens genstand i sager under den frivillige retspleje, jf. § 42, stk. 1, i loven om retsafgifter. Afgiften beløber sig til 8 % af værdien af sagens genstand ved appel af en dom, jf. § 46, stk. 1, i loven om retsafgifter.

#### **Artikel 25, stk. 1, litra g), appelprocedurer og kompetente retter i den forbindelse**

Det ordinære retsmiddel med henblik på forordningens anvendelse er appel, mens de ekstraordinære retsmidler er anmodninger om ekstraordinær genoptagelse og anmodninger om prøvelse.

Appellanten skal indlede proceduren i anden instans med et **appelskrift**, som indgives skriftligt til retten i første instans. Der kan iværksættes appel af den part eller den person, som er omfattet af afgørelsen, for den del af afgørelsen, der vedrører den pågældende. Der skal appelleres senest 15 dage efter afgørelsens forkyndelse.

Appelskriftet skal indeholde nummeret på den anfægtede dom, den del af den anfægtede dom, der er omhandlet af appellen, en udtrykkelig anmodning, som præciserer, på hvilken måde og af hvilke grunde retten i anden instans bør ændre eller ophæve den anfægtede del af førsteinstansdommen, den tilsidesættelse af de materielle bestemmelser og procedurereglerne, som appellen er støttet på, medmindre udøvelsen af retten til genoptagelse ikke er betinget af, at der foreligger en tilsidesættelse. Generelt behandles en appel af retten i anden instans, som træffer afgørelse uden retsmøde, medmindre en af parterne anmoder om, at der afholdes et retsmøde, og retten finder anmodningen berettiget, eller medmindre det er nødvendigt at afholde et retsmøde med henblik på bevisoptagelse. Endelige domme og analoge afgørelser, som har retskraft, kan gøres til genstand for en **anmodning om ekstraordinær genoptagelse**, hvis:

- a) parten gør en faktisk omstændighed eller et bevis gældende eller påberåber sig en endelig retsafgørelse eller en anden endelig administrativ afgørelse, som ikke er blevet undersøgt af den behandlende ret, under forudsætning af at denne faktiske omstændighed, dette bevis eller denne afgørelse — hvis de var blevet undersøgt — kunne have udmøntet sig i en for den pågældende mere fordelagtig afgørelse
- b) parten har tabt sagen i strid med lovens bestemmelser som følge af en strafbar handling udført af en dommer, der deltog i sagens påkendelse, af modparten eller en anden part
- c) parten påberåber sig en dom, som Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har afsagt om hans sag, og hvorved den har fastslået, at en af rettighederne i konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, som blev undertegnet i Rom den 4. november 1950 og bekendtgjort ved lov nr. XXXI af 1993, eller i en af dens tillægsprotokoller er blevet krænkede, under forudsætning af at den endelige dom i sagen er støttet på den samme rettighedskrænkelse, at Menneskerettighedsdomstolen ikke har sikret ham fyldestgørelse, og at han ikke har modtaget skadeserstatning
- d) der allerede er afsagt endelig dom om den samme rettighed, inden dommen blev afsagt i den pågældende sag
- e) det indledende processkrift eller et andet dokument er blevet forkyndt for parten ved offentliggørelse i modstrid med reglerne om forkyndelse ved offentliggørelse (den civile retsplejelovs § 393).

En anmodning om ekstraordinær genoptagelse skal indgives inden for seks måneder. Denne frist løber fra den dato, hvor den anfægtede dom blev endelig, og hvis parten først senere blev bekendt med det forhold, der ligger til grund for anmodningen om ekstraordinær genoptagelse, eller først senere blev i stand til at anmode om ekstraordinær genoptagelse, løber fristen fra denne dato. Der kan ikke indgives anmodning om ekstraordinær genoptagelse efter udløbet af en periode på fem år efter den dato, hvor dommen blev endelig. Denne frist kan ikke fraviges. Anmodningen om ekstraordinær genoptagelse skal indeholde oplysninger om den dom, som anmodningen vedrører, og om indholdet af den afgørelse, som parten ønsker at opnå. Anmodningen om ekstraordinær genoptagelse skal indeholde detaljerede oplysninger om de faktiske omstændigheder og beviser, den er støttet på, og skal være vedlagt relevante dokumenter. Hvis anmodningen om ekstraordinær genoptagelse indgives mere end seks måneder efter den dato, hvor den anfægtede dom blev endelig, skal grundene hertil anføres.

Anmodningen om ekstraordinær genoptagelse skal indgives skriftligt til den ret, der behandlede sagen i første instans. Parten kan desuden indgive sin anmodning om ekstraordinær genoptagelse ved en mundtlig erklæring, som føres til protokols. Det er den ret i første instans, der behandlede hovedsagen, som er kompetent til at behandle anmodningen om ekstraordinær genoptagelse. I henhold til den civile retsplejelov skal sagen, hvis den tillades genoptaget, pådømmes på ny på baggrund af anmodningen. Alt efter resultatet af genoptagelsen enten stadfæster retten den ved anmodningen om ekstraordinær genoptagelse anfægtede dom, eller den træffer en ny afgørelse i henhold til loven, idet den helt eller delvis ophæver den anfægtede dom (den civile retsplejelovs § 392-404).

Med forbehold af de ved lov fastsatte undtagelser giver **prøvelse** som ekstraordinært retsmiddel mulighed for at anfægte en endelig afgørelse fra retten i anden instans vedrørende realiteten. Medmindre andet er fastsat ved lov, kan en endelig dom eller en endelig kendelse prøves på grundlag af sagens realitet.

Der kan anmodes om prøvelse af en endelig dom eller kendelse begrundet i sagens realitet ved den øverste domstol (Kúria) af den part eller den person, som er omfattet af dommen, for den del af dommen, der vedrører den pågældende, ved påberåbelse af en uregelmæssighed, som har betydning for sagens realitet, eller ved henvisning til en objektiv uoverensstemmelse vedrørende et retsspørgsmål i forhold til en offentliggjort afgørelse fra Kúria.

I princippet sker der ikke prøvelse i formueretlige sager, hvor den værdi, der anfægtes ved anmodningen om prøvelse, er på under fem mio. HUF.

I den ovenfor beskrevne sag kan Kúria dog undtagelsesvis tillade prøvelse, hvis behandling af den uregelmæssighed, der har betydning for sagens realitet, er berettiget ud fra et behov for at sikre retspraksissens enhed eller udvikling, ud fra det rejste retsspørgsmåls særlige betydning eller sociale rækkevidde eller — hvis retten i anden instans ikke har truffet afgørelse i sagen — ud fra et behov for en præjudiciel afgørelse fra Den Europæiske Unions Domstol. Parten kan indgive anmodningen om prøvelse til retten i første instans senest 45 dage efter dommens forkyndelse.

Anmodningen om prøvelse skal indeholde oplysninger om den dom, som anmodningen om prøvelse vedrører, den uregelmæssighed, der har betydning for sagens realitet, idet den tilsidesatte retsregel anføres, og de forhold og retsspørgsmål, som en tilladelse til prøvelse kan støttes på.

Anmodningen om prøvelse skal indgives til retten i første instans senest 45 dage efter afgørelsens forkyndelse. Bortset fra de generelle bestemmelser vedrørende indgivne dokumenter skal anmodningen om prøvelse også opfylde kravene i den civile retsplejelovs § 413. I princippet træffer Kúria afgørelse om anmodninger om prøvelse uden retsmøde (den civile retsplejelovs § 405-424).

#### **Artikel 25, stk. 1, litra h), prøvelse af domsproceduren og kompetente retter i den forbindelse**

I henhold til forordningens artikel 18, stk. 1, er den ret, der har truffet afgørelse i den europæiske småkravsprocedure, kompetent til at behandle anmodningen om prøvelse. De domstole, der har kompetence til at føre sagen og altså til at træffe afgørelse, fremgår af afsnittet vedrørende artikel 25, stk. 1, litra a).

I henhold til forordningens artikel 19 er proceduren vedrørende anmodningen om prøvelse ligeledes underlagt de relevante bestemmelser i den civile retsplejelov for så vidt angår de spørgsmål, som forordningens artikel 18 ikke fastsætter andre bestemmelser for.

Blandt de bestemmelser, som finder anvendelse på den europæiske småkravsprocedure, indeholder den civile retsplejelov specifikke regler vedrørende prøvelse som omhandlet i forordningens artikel 18 (den civile retsplejelovs § 602, stk. 1-3). I den civile retsplejelov præciseres det udtrykkeligt, at reglerne vedrørende begrundelsen for en undladelse finder anvendelse på prøvelse, og dens bestemmelser udelukker muligheden for at indgive en begæring om genindsættelse i de tidligere rettigheder i tilfælde af manglende overholdelse af fristen for indgivelse af en anmodning om prøvelse og fastslår, at der ikke findes retsmidler til anfægtelse af en kendelse om afslag på en anmodning om prøvelse.

I lyset af ovenstående skal en anmodning om prøvelse i henhold til forordningens artikel 18 indeholde en begrundelse for prøvelsen og de omstændigheder, som anmodningen er støttet på. Anmodningen har ikke opsættende virkning i forhold til afgørelsens fuldbyrdelse. Hvis det er sandsynligt, at anmodningen vil blive efterkommet, kan retten dog af egen drift udsætte fuldbyrdelsen uden at høre modparten. På anmodning kan retten på et senere tidspunkt ændre afgørelsen om udsættelse. Hvis loven udelukker enhver form for prøvelse, eller hvis anmodningen er indgivet for sent, skal den afslås uden realitetsbehandling. Retten kan høre parterne, inden den træffer afgørelse om anmodningen. Der skal foretages en ligelig vurdering af, om forudsætningerne for indgivelse af en anmodning er opfyldt. Hvis retten imødekommer anmodningen, skal proceduren gentages inden for de fornødne rammer. En afgørelse om afslag på anmodningen kan appelleres.

#### **Artikel 25, stk. 1, litra i), accepterede sprog**

I henhold til den civile retsplejelov er det accepterede sprog ungarsk (den civile retsplejelovs § 113, stk. 1). Den civile retsplejelov fastsætter desuden, at dokumenter til retten skal indgives og rettens dokumenter og afgørelser fremsendes på ungarsk, medmindre andet er fastsat ved lov, en bindende EU-retsakt eller en international aftale. Desuden fastsættes det i loven, at i retssager har alle ret til at udtrykke sig mundtligt på sit modersmål eller på et regionalt sprog eller mindretalssprog inden for de grænser, der er fastsat i internationale aftaler. Retten udpeger en tolk eller oversætter, hvis dette er nødvendigt for at sikre effektive rettigheder eller i øvrigt er påkrævet i henhold til bestemmelserne i denne lov om, hvilket sprog der skal anvendes. Den civile retsplejelovs særlige regler om den europæiske småkravsprocedure fastsætter, at retten kun kan pålægge en part at fremlægge en bekræftet oversættelse af et dokument, som den pågældende part har tilført sagsakterne, hvis de faktiske omstændigheder ikke kan fastlægges på anden vis (den civile retsplejelovs § 600, stk. 5).

Inden for rammerne af forordningens artikel 21a, stk. 1, accepterer Ungarn ingen andre officielle sprog end sit eget til attesten.

#### **Artikel 25, stk. 1, litra j), kompetente myndigheder med hensyn til fuldbyrdelse**

I Ungarn er den kompetente ret med hensyn til fuldbyrdelse i fuldbyrdelsesprocedurer, som er omfattet af forordningen, den kompetente lokale domstol på det sted, hvor distriktsdomstolen er beliggende, og i hvis retskreds skyldner har sin bopæl eller sit hovedsæde i Ungarn, eller på det sted, hvor skyldners aktiver, der kan gøres til genstand for fuldbyrdelsen, befinder sig, eller det sted, hvor filialen eller repræsentationskontoret — i tilfælde, hvor en virksomhed med sit registrerede hovedsæde i udlandet har en filial eller et repræsentationskontor i Ungarn — befinder sig. I Budapest er det Budas centrale distriktsdomstol (*Budai Központi Kerületi Bíróság*).

Foranstaltningerne i forordningens artikel 23 er underlagt den fuldbyrdende rets kompetence. Efter ungarsk ret er den domstol, der skal fuldbyrde afgørelsen, den domstol, hvor den kompetente uafhængige foged, der skal foretage fuldbyrdelsen, er udpeget.

Sidste opdatering: 02/01/2024

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.